

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูก จากนั้นก็พาลูกขึ้นไปอยู่เหนือสิ่งนั้นไปสู่บ้านของลูก ยุคทองและยุคเงินมีขีดจำกัด ยุคทองแดงและยุคเหล็กไร้ขีดจำกัด
- คำถาม:** ใครที่จะอยู่ได้อย่างมั่นคงในความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อ
- คำตอบ:** ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง หากลูกไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็ไม่อาจซึมซับความรู้ได้ ความรู้ทั้งหมดจะถูกซึมซับได้ด้วยสติปัญญายุคทองที่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกๆเช่นนั้นเท่านั้นที่จะมาเป็นนายที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ได้เช่นเดียวกับพ่อ
- คำถาม:** ลูกจะไปถึงสถานภาพใดด้วยการทำความเพียรพยายาม
- คำตอบ:** ความคิดที่ผิดๆทั้งหลายที่ลูกเคยมีนั้นจะสิ้นสุดลง โยคะสติปัญญาของลูกจะติดต่อกับพ่อผู้เดียว สติปัญญาของลูกจะเป็นภาชนะทองคำและลูกจะเฝ้าแต่ซึมซับอัญมณีทั้งหมดที่พ่อให้

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆทางจิตที่สดแสนหวานทุกวัน ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่า วงจรโลกนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากความรู้ การกราบไหว้บูชาและการวางเฉย ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไร้ขีดจำกัด มีคำกล่าวว่า อยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัด ดังนั้น จงเก็บความรู้เกี่ยวกับการที่ต้องไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัดไว้ในสติปัญญาของลูก มีการกล่าวถึงพ่อด้วยเช่นกันว่า อยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัด ลูกยังต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิตในหัวข้อที่ว่า มีความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย ลูกรู้ว่า ความรู้เป็นกลางวัน เมื่อเป็นโลกใหม่ ไม่มีการกราบไหว้บูชาที่นั่น นั่นคือโลกที่มีขีดจำกัด เพราะมีมนุษย์จำนวนน้อยมากอยู่ที่นั่น จากนั้นการเติบโตค่อยๆเกิดขึ้น การกราบไหว้บูชาเริ่มต้นหลังจากครึ่งวงจร เมื่อมีความรู้ นั่นคือ เมื่อเป็นกลางวัน ก็ไม่มีศาสนาชั้นยาส ไม่มีการวางเฉย ไม่มีชั้นยาสหรือการสละละทิ้งที่นั่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก โลกค่อยๆขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จำนวนของมนุษย์ก็ยิ่งเพิ่มขึ้นด้วย ดวงวิญญาณลงมาจากอาณาเขตสูงสุดอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นด้วยการมีขีดจำกัดและเวลานี้ไร้ขีดจำกัด ดังนั้น พ่อจึงอยู่เหนือการไร้ขีดจำกัดและการมีขีดจำกัด มีลูกๆจำนวนน้อยในการมีขีดจำกัด จากนั้นโลกก็ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เวลาลูกต้องไปอยู่เหนือแม้กระทั่งสิ่งนี้ สิ่งนี้ คือ การไร้ขีดจำกัด เริ่มแรกมีดวงวิญญาณที่จำกัด พวกเขาเล่นบทบาทในยุคทองและยุคเงิน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างมนุษย์จำนวน 900,000 คน และมนุษย์จำนวนนับพันล้านที่จะเข้าไปสู่การไร้ขีดจำกัด ผู้คนพยายามที่จะค้นหาว่าท้องฟ้าสูงเพียงใดและมหาสมุทรลึกเพียงไร แต่พวกเขาก็ไม่อาจไปถึงจุดสิ้นสุดของสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาพยายามหนักมากที่จะขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พวกเขาจะต้องมีเชื้อเพลิงอย่างเพียงพอที่จะทำให้พวกเขากลับมาได้ด้วย พวกเขาไม่อาจเข้าไปสู่สิ่งที่ไร้ขีดจำกัดได้ พวกเขาเพียงแต่คงอยู่ภายในขีดจำกัดเท่านั้น พ่ออธิบายความลับของการขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดแก่ลูก เริ่มแรก ในโลกใหม่ มีขีดจำกัด มีผู้คนจำนวนเพียงเล็กน้อยในเวลานั้น ลูกควรมีความรู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่มีใครมีความรู้แน่ แม้แต่พ่อพวกเขาก็ไม่รู้จัก พ่อเท่านั้นผู้ที่อยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูก ดังนั้นพ่อจึงนั่งอยู่ที่นี้และบอกลูกๆเกี่ยวกับความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า ลูกๆ จงขึ้นไปอยู่เหนือแม้กระทั่งสิ่งนี้ ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดเลย ที่นั่น มีเพียงแต่ท้องฟ้าและผืนน้ำอยู่ทุกหนแห่ง ที่ใดไร้ผืนดิน ก็จะถูกเรียกว่า อยู่เหนือขีดจำกัดและไร้ขีดจำกัด ไม่มีใครไปถึงจุดสิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ พวกเขาพูดว่า “ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีที่สิ้นสุด” แต่ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น พ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกเข้าใจได้อย่างเต็มที่ เพราะท่านสูงส่ง นั่นคือ ท่านรู้คิดอย่างยิ่ง ด้วยการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเท่านั้นที่ลูกจะได้มาเป็นลูกปัดของสร้อยประคำที่รู้คิดอย่างยิ่ง ไม่อาจมีมนุษย์คนใดเข้าใจความลับของผู้สร้างหรือตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อกำลังมองดูที่การมีขีดจำกัดและพ่อจะเข้าไปสู่การไร้ขีดจำกัด มีศาสนาจำนวนมากมายเหลือเกิน นี่คือการก่อตั้งเกิดขึ้นมาอย่างไร ยุคทองคือโลกของการมีขีดจำกัด และยุคเหล็กคือโลกของการไร้ขีดจำกัด แล้วขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดนั้น คือดินแดนแห่งความสงบ บ้านที่แสนหวานของเรา ยุคทองยังเป็นบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ที่นั่นมีความสงบและยังมีโชคแห่งอาณาจักรอีกด้วย ที่นั่นมีทั้งความสงบและความสุขเมื่อลูกไปที่บ้านจะมีเพียงแต่ความสงบที่นั่น ไม่มีการพูดถึงความสุขที่นั่น เวลาลูกกำลังก่อตั้งทั้งความสงบและความสุข ไม่มีการพูดถึงความไม่สงบที่นั่น มีความไม่สงบเพราะกิเลสทั้งห้า ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ หลังจากครึ่งวงจร มีอาณาจักรของราวัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ระยะเวลาของวงจรยาวนานหลายแสนปี พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เหตุนี้เองพวกเขาจึง

ตกต่ำ ไร้ความสุขและไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไร้มารยาทอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเคยมีมารยาทที่สูงส่ง แต่เวลานี้ไร้มารยาทและมีอุปนิสัยของปีศาจแทน นี่คือ ละครที่ไร้ขีดจำกัด มีคำกล่าวว่า เวลานี้ลูกกำลังขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดไกลมาก ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับการละเล่นนี้หรือใครคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ท่านเท่านั้นที่รู้หนทางและวิธีการของท่าน เวลานี้ลูกๆเข้าใจทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม ลูกก็ยังต่างลำดับกันไปอีกด้วย พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า สถิติปัญญาของท่านไปไกลเพียงไร สถิติปัญญาขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัด ไม่มีสิ่งใดที่นั่น นั่นคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกๆ บราห์มัน ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในธาตุของท้องฟ้า และลูกไม่อาจมองเห็นสิ่งใดของมันได้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากช่องว่าง พวกเขาพูดว่า วิหิตสังเสียงจากอากาศธาตุ (ท้องฟ้า) ท้องฟ้าเป็นวัตถุธาตุที่ใหญ่ และไม่มีใครไปถึงจุดสิ้นสุดของมันได้ ผู้คนจะเข้าใจอะไรเกี่ยวกับเสียงจากท้องฟ้าแล้ว เสียงออกมาจากปาก (ช่องว่างภายในปาก) สิ่งนี้เรียกได้ว่า เสียงจากอากาศธาตุ เสียงออกมาจากปาก เสียงไม่ได้ออกมาจากจมูกหรือหู พ่อนั่งอยู่ในร่างกายนี้และอธิบายแก่ลูกๆผ่านปาก ลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคืออะไร เช่นที่พวกเราคือดวงวิญญาณ บาบาคือดวงวิญญาณที่สูงที่สุด ทุกคนได้รับบทบาทต่างลำดับกันไป พ่อสูงสุดเหนือทุกคน แล้วเมื่อลูกลงมา ทุกคนก็เข้ามาสู่การละเล่นต่างลำดับกันไป ในโลกใหม่ ก่อนอื่นจะมีลักษณะและนารายณ์แล้วก็มีผู้ที่อยู่กับพวกเขาในโลกใหม่ ดูที่สร้อยประคำ ยอดสุดนั่นคือกุ (ดอกไม้) พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุด จากนั้นก็มีลูกปิดคู่ ดูซิว่า สร้อยประคำเติบโตอย่างไร ทั้งหมดนี้คือ การศึกษาเล่าเรียน ลูกมีการศึกษาเล่าเรียนทั้งหมดนี้อยู่ในสถิติปัญญา นั่นคือ เมล็ดและต้นไม้ เมล็ดอยู่เบื้องบน พ่อ ผู้สร้าง ได้ฝังและอธิบายความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างให้แก่ลูกๆ นี่คือ ต้นกล้าของโลก ยุคของมันเป็นลูกต้องแม่นยำ ไม่อาจมีความแตกต่างแม้เพียงหนึ่งวินาทีได้ ลูกได้รับความรู้มากมายอย่างยิ่ง ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นจะอยู่อย่างแข็งแกร่งได้ในสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่อาจซึมซับความรู้ได้ หากลูกมีภาชนะที่บริสุทธิ์ สถิติปัญญายุคทอง ลูกจะซึมซับความรู้ได้ง่ายดายเช่นเดียวกับบาบา ลูกจะกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ต่างลำดับกันไป ไม่มีใครนอกจากพ่อที่อธิบายความลับนี้ได้ ลูกจะไม่ได้ยินสิ่งนั้นทั้งจากปากของเทพหรือจากปากของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกและในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้น ครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อมาเป็นพ่อ ครู และสัทครู ท่านกำลังเล่นบทบาทของท่านในเวลานี้ จากนั้นท่านจะเล่นบทบาทของท่านอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี การทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นอันดับหนึ่งคือพ่อที่สูงที่สุด ซิว่า จากนั้นจึงเป็นลูกปิดคู่ที่สูงที่สุด จักรพรรดิและจักรพรรดินี ผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นอติเทพและอติเทวีในเวลาสุดท้าย ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสถิติปัญญาแต่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ใครก็ตามที่ลูกถ่ายทอดความรู้นี้ให้ก็จะรู้สึกประหลาดใจ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ที่ให้ความรู้นี้ได้ เป็นเรื่องที่ย่ายดายมากสำหรับลูกๆที่จะซึมซับสิ่งนี้ ไม่ใช่เรื่องยาก แต่สิ่งหลักคือ การแสวงบุญแห่งการจดจ่จะลึกถึง อัญมณีพวกนั้นจะคงอยู่ได้ในภาชนะทองคำ เหล่านี้คืออัญมณีที่สูงที่สุด บาบายังเคยเป็นพ่อค้าเพชรด้วย เมื่อท่านได้รับเพชรพลอยที่สวยงามมาก ท่านจะวางพวกมันลงบนสำลีที่อยู่ในตลับเงิน แล้วท่านก็จะเปิดตลับนั้นและแสดงให้เห็นว่าเพชรพลอยเหล่านั้นชิ้นหนึ่งสิ่งที่สวยงามจะดูสวยงามเมื่ออยู่ในภาชนะที่สวยงามเท่านั้น หูของลูกคือภาชนะ และลูกก็รับฟังผ่านหู เพราะลูกกำลังซึมซับความรู้นี้ หูของลูกจึงต้องเป็นทองคำ (บริสุทธิ์) นั่นคือ โยคะสถิติปัญญาของลูกจะต้องติดต่อกับพ่ออย่างสมบูรณ์ หากโยคะสถิติปัญญาของลูกไม่ถูกต้องจะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ในสถิติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่มีแม้กระทั่งความคิดที่ผิดๆ พายุทั้งหลายต้องหยุดลง ด้วยการทำความเพียรพยายามลูกจะไปถึงสภาพนี้ ด้วยการนำโยคะสถิติปัญญาของลูกออกจากทุกหนแห่ง และติดต่อกับสถิติปัญญาอยู่กับพ่ออย่างต่อเนื่อง ภาชนะของลูกจะกลายเป็นทองคำ จงให้ท่านแก่ผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ บาร์ตคือผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนให้ท่านทรัพย์มากมาย ฯลฯ ในบาร์ต การให้ท่านนี้เป็นการให้ท่านที่เป็นอัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ซึ่งพ่อให้แก่ลูกๆ จงทั้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก และติดต่อกับโยคะสถิติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อผู้เดียว เราเป็นของพ่อ เท่านั้นเอง! บาบอบอกเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกให้แก่ลูกแล้ว การทำความเพียรพยายามเป็นหน้าที่ของลูกๆ เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องไม่มีความคิดที่ผิดๆ พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านอธิบายความลับทั้งหมดที่อยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดให้แก่ลูก พ่อขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัด ลูกเองก็ยังขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไม่มีความคิดใดแล้ว ฯลฯ ลูกก็จะขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งเช่นกัน ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องเป็นเหมือนดอกบัว จงให้มือของลูกทำงานและหัวใจของลูกอยู่ในการจดจ่จะลึกถึงบาบา ขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไปมา ลูกบางคนหยุดพักและสออบตลก ลูกจะรับรู้ทุกสิ่ง มายายังกลืนมหาระติที่ดีมากด้วยเช่นกัน วันนี้พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้แล้ว พวกเขาได้จากพ่อไปและไปลี้ภัยอยู่กับมายา นักเรียนไปล่าหน้าและครูก็ติดกับมายา เหมือนผู้ที่ทรยศแล้วไปลี้ภัยอยู่กับคนอื่น พวกเขาไปอยู่กับฝั่งที่พวกเขาเห็นว่าดี ลูกรู้ว่า พ่อผู้เดียวที่มีพลังกำลังมากมาย ท่านคือ ผู้ทรงอำนาจ ท่านให้คำสอนที่สูงส่งแก่เราและทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่องที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อให้ได้มันมา ที่นั่นลูกมีทุกสิ่ง นั่นก็ยังต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำอีกด้วย ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านั้นนอกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกเคยมีค่าควรแก่

การกราบไหว้บูชา จากนั้นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปมากเพียงไร พายุของมายาจะจบสิ้นลงรวดเร็วมากตามนั้น พวกเขาแสดงให้เห็นของเล่นชนิดหนึ่งของหะตัมโต (ลูกปิดที่อยู่ในปาก) เมื่อใส่ลูกปิดไว้ในปากมายาจะวิ่งหนีไป ทันทีที่ลูกเอาลูกปิดออกจากปากมายาจะมา พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องชายกัน หากไม่มีร่างกายแล้ว สายตาของลูกจะไปมองที่ใดเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามให้มากเท่านี้ ลูกทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องทุกวงจร ลูกสร้างโชคด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่อบอกสิ่งหลักแก่ลูกๆว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อของลูก ลูกเท่านั้นที่จะรับรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ได้ แม้ว่าพวกเขาพูดถึงพระเจ้า พ่อ และพูดถึงพวกเราว่าเป็นพี่น้องชายกันแต่พวกเขาก็ไม่ได้เชื่อสิ่งนั้นจริงๆ พวกเขาร้องเพลงว่า ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตของทุกคนนั้น คือ รามผู้เดียว พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน รามจะไม่ถูกเรียกว่า บาบา บาบาคคนหนึ่งนั้นคือ ผู้ที่มีร่างกายและอีกคนหนึ่งนั้นคือ ผู้ที่ปราศจากร่าง เริ่มแรกลูกปราศจากร่าง จากนั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีร่างกาย เริ่มแรกนั้น เธออยู่กับبابา จากนั้นเราก็ไปหาพ่อที่มีร่างกายเพื่อที่จะเล่นบทบาทของเรา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือ เรื่องราวทางจิตวิญญาณ ลูกจะต้องลิ้มการศึกษาทางโลก ลูกมีวงจรทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา เวลานั้นคือ ยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นลูกต้องไปสู่โลกใหม่ โลกเก่าต้องถึงจุดจบ เพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ เวลานั้นแน่นอนว่าลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ์แน่นอนว่าลูกยังต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน และลูกต้องจดจำท่านอย่างเต็มที่เพื่อที่บาปทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์ สิ่งนี้คือ ไฟของโยคะ ลูกต้องทำตามศรัทธาของبابา ที่เหลือของโลกกำลังทำตามคำสั่งของราวัน คำสั่งเหล่านั้นอยู่บนพื้นฐานของกิเลส คำสั่งเหล่านั้นอยู่บนพื้นฐานของการอยู่อย่างไร้กิเลส มีกิเลสทั้งห้า อันดับแรกคือ ความหยิ่งยโสเกี่ยวกับร่างกาย จากนั้นคือ ตัณหา ความโกรธ... ผู้คนเอาความหยิ่งยโสไว้เป็นลำดับสุดท้ายจริงๆแล้ว ความหยิ่งยโสควรจะเป็นอันดับแรก กิเลสอื่นๆทั้งหมดตามมาภายหลัง พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูกหลายครั้งแล้ว วงจรแล้ว วงจรเล่า ท่านอธิบายแก่ลูกทุกๆ 5,000 ปี ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาว่า บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า นั่นคือ ท่านกำลังให้ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่า ผู้สร้าง จริงๆแล้ว สิ่งสร้างเป็นนิรันดร์ แต่ผู้เดียวที่กำลังอธิบาย คือ ผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ทั้งหมด ละครลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่มีใครสร้างมันขึ้นมา เป็นเรื่องง่ายที่จะทำลายละครที่มีชีวิตจำกัด (ภาพยนตร์) นี่คือการอันไร้ขีดจำกัดที่ยิ่งใหญ่ นี่คือการที่ลูกกำหนดอันเป็นนิรันดร์ที่ถูกถ่ายทอดไว้แล้ว ไม่อาจมีความแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อยเกิดขึ้นในละครนี้ วงจรของละครที่ไร้ขีดจำกัดนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เราจะกลับมาสโตประธานจากที่ตโมประธาน และจากนั้นก็จะตโมประธานจากที่สโตประธาน สิ่งหลักยังคงเป็นเรื่องความบริสุทธิ์ มีความสุขอย่างมากมายในโลกที่บริสุทธิ์ ในขณะที่มีความทุกข์มากมายเหลือเกินในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ สติปัญญาของลูกเท่านั้นที่มีความลับว่า มีดินแดนแห่งความสุขถึงครึ่งวงจรและมีดินแดนแห่งความทุกข์อีกครึ่งวงจร คนอื่นไม่รู้สิ่งนี้ อัศจรรย์

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากความคิดที่ผิดๆ จงติดต่อโยคะสติปัญญาของลูกอยู่กับบ้าน จงขึ้นไปอยู่เหนือขีดจำกัดและการไร้ขีดจำกัด เพื่อที่จะจบสิ้นสายตาที่มีสำนักสร้าง จงฝึกฝนอย่างหนักแน่นว่า เราดวงวิญญาณคือพี่น้องชายกัน
2. จงให้ทานอภัยแก่ความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพื่อที่จะทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นทองคำ (บริสุทธิ์) จงนำสติปัญญาออกจากที่อื่นๆ และติดต่อกับพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกกลับมาสมบูรณ์เช่นเดียวกับพ่อ และทำให้ทุกคุณธรรมและพลังเป็นรูปแบบของลูก ลูกๆ ที่กำลังจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อจะเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอและเป็นตัวของคุณธรรมและพลังทั้งหมด การกลายเป็นตัวของบางสิ่งหมายความว่าสิ่งนั้นกลายมาเป็นรูปแบบของลูก คุณธรรมและพลังไม่ได้แยกจากกัน แต่ลูกถูกหลอมอยู่ในรูปแบบนั้น เช่นที่สันสการ์ที่อ่อนแอและข้อบกพร่องต่างๆได้กลายเป็นรูปแบบของลูกมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน และลูกไม่ต้องทำความเพียรพยายามที่จะซึมซับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นจงทำทุกคุณธรรมและทุกพลังให้กลายเป็นรูปแบบดั้งเดิมของลูก ลูกไม่ควรทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึง แต่ลูกควรหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพียง

คติพจน์: เท่านี้ที่ลูกจะถูกเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่หัดเทียบกับพ่อ
 คำว่า “บาบา” เป็นกุญแจนำไปสู่สมบัติทั้งหมด ดังนั้นจงดูแลรักษากุญแจนี้ให้ดีอยู่เสมอ

*** โอม ชานติ ***